

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 57. Bellum Anglos inter, & Scotos continuatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

§. LVII.

*Bellum Anglos inter, & Scotos
continuatum.*

Interea bellum, quod jamjam Anglos *Sleidan. l. 21.*
inter, & Scotos erat inchoatum, ma- *p. 752.*
gis, magisque accendebatur ob raptam *Thuan. l. 5.*
juvenem Scotiæ Reginam, quam Galli *n. II.*
in Franciam adduxerant, ut Delphino *Buchanan in*
in uxorem cederet. Nondum hæc *hist. Scotiæ.*
Princeps sextum ætatis suæ annum
expleverat, eamque Angli æque, ac
Galli suorum quisque Principum nomine
summis votis expetebant: cum autem
Maria Lotharingia tum Regnum ad-
ministraret, atque adolescentulæ hujus
Principis mater natione Galla, ac Re-
ligione Catholica esset, multumque ve-
reretur, ne ejus Filia forte in quamdam
Regionem hæresi infectam abstrahere-
tur, hinc toto studio præcipuos ex Sco-
tiæ Proceribus ad sua studia tam pro-
spero successu pertrahebat, ut Angli re-
pulsam pati cogerentur, ac nuptiæ cum
Delphino conclusæ fuerint, moxque
Andreas Montlambergius Dessius cum
exercitu sex millium ad Scotiæ Regnum
contendit, eoque pervenit exeunte men-
se Junio: Leoni quoque Strozio su-
premo priori Capuensi datum erat ne-
gotium, ut juvenem hanc Principem in
Fran-

Sæcul XVI. Franciam abduceret, quapropter Dun-
A. C. 1548. brittonii, ubi Regina agebat, jactis an-
 choris substitit, ibidemque novam spon-
 sam in suum navigium recipiens ean-
 dem unacum perhonorifico comitatu in
 Britanniam secundis velis deduxit,
 Anglis nequicquam undique insidias
 struentibus. Inde illa modicis itine-
 ribus in Franciam delata, ibidem Men-
 se Augusto appulsa est, iis omnino ex-
 cepta honoribus, quos generis sui no-
 bilitas, ac dignitatis, qua postea in hoc
 Regno claresceret, eminentia depofce-
 re videbantur.

Verum nobile hoc spoliū non nisi
 ad augendas belli flammās inter An-
 glos, Scotosque accensas conducebat;
 quippe Angli Hadinam, quam vulgo
 Edintonem vocant, in media Regni
 parte sitam occupant, illamque vallis,
 turribus, fossisque undique cingunt, ac
 valido quingentorum Equitum præsi-
 dio muniunt, eo fine, ut inde Edinum
 usque populabandi excurrere, totam-
 que circacircum regionem ferro, flam-
 maque devastare possent: cum vero Des-
 sius unacum Scotis hanc urbem obfi-
 dere pararet, re comperta Anglici Re-
 gni Protector, donec terrestris exerci-
 tus plene instructus esset, interim clas-
 sem suam in terram exscendere iussit,
 hujusque expeditionis curam suo fra-
 tri

tri tum Archithalasso commisit: ve-
 rum hic trina exscensione incassum ten-
 tata, in Angliam remeare compulsus
 est, non sine gravi suorum dispendio,
 ac proprii nominis dedecore: despera-
 tæ igitur causæ unicum præsidium
 adhuc reliquum erat in terrestri exer-
 citu, qui jamjam ductore Schrewsbu-
 riensi Comite Scotiam invaserat. Ve-
 rum Dessius hinc inde quasdam repor-
 tavit victorias, nihilominus obsidio-
 nem solvere cogebatur destitutus opè
 potissimorum Scotorum, ac præcipue
 Monticularum, quos Orcadenses nomi-
 nant; hi enim annonæ penuria presi-
 si ad suos reversi sunt, quapropter
 Dessius in exercitu suo non nisi quinque
 millia partim Gallos, partim Germa-
 nos recensabat, ac cum exigua hac mi-
 litum manu illinc quarto ferme ab Ha-
 dina milliari in quodam loco situ mu-
 nitissimo castra posuit, ut ab hostium
 insultibus magis tutus esset. Porro
 Angli hac urbe com meatu instructa re-
 paratisque munimentis in patriam suam
 reversi sunt, improbo sane consilio;
 potius enim Edinum progredi debuif-
 sent, ubi omnia armis, tumultuque
 miscebantur.

Postquam vero Dessius quindecim
 Scotorum millium suppetias accepe-
 rat, Hadinam ex improvise adoriri ten-
 tabat,

Sæcul. XVI.
 A.C. 1548.

Sæcul. XVI
A.C. 1548.

tabat, suoque conatui abs dubio secundus collusisset eventus, nisi quidam transfuga natione Gallus, ne urbe capta pœnas suæ perfidiæ lueret, veritus admoto igne quoddam explosisset belli tormentum; percepto enim illius strepitu Galli se proditos esse rati aufugerunt. Equidem Deslius Bellidux Brongthinam arcem occupare, & Toadunum recuperare statuebat, verum a Regina Scotiæ Administra jussus in Angliam irrupit, ac quibusdam velitationibus prospere succedentibus Anglos profligavit, & Galli una cum Scotis Novum-castrum usque penetrarunt, atque præda onusti recesserunt. Aliam adhuc victoriam de Anglis retulit Deslius Comes; eorum enim ferme octingentos partim trucidavit, & partim captivos abstraxit. Hic tandem fuit hujus expeditionis exitus, qua finita hic idem Scotiæ Bellidux supremo exercitus imperio exutus fuit, cum enim Regina Mater, ac Prorex varias in eum querelas proferrent, ei revocato Paulus Termus subrogatus, ac centum cataphractorum, leviorisque armaturæ ducentorum Equitum, nec non mille peditum suppetiis auctus est. Sub idem tempus Montlucius Valentia Antistes a sua Constantinopolitana Legatione redux in Scotiam venit, ut Cancellarii titulo

titulo insignis Senatui præesset: cum ^{æcul. XVI.}
 vero sua obsequia huic Nationi minus ^{SA. C. 1548.}
 accepta cerneret, haud diu ibidem mo-
 ratus, brevi in Franciam contendit. Ce-
 terum hoc bellum duos adhuc annos
 tenuit, ac nonnisi Anno reparatæ salu-
 tis quingentesimo quinquagesimo supra
 millesimum sancito pacis fœdere finem
 obtinuit.

§. LVIII.

*Connubii licentia ab Angliæ Senatu
 Sacerdotibus data.*

Interea in Anglia ad decimam quintam ^{Sanderus de}
 Octobris diem Senatus indicebatur: ^{schism. Angl.}
 ast nonnisi vigesima quarta Novembris ^{l. 2. p. 267.}
 præpediente pestis violentia hic conven-
 tus celebrari potuit. Primæ illius Ses-
 siones stabiliendis Sacerdotum conju-
 giis infumebantur, ac primo quidem
 duntaxat proponebatur, etiam conju-
 gatis sacri Presbyteratus Ordinem su-
 scipiendi facultatem esse concedendam,
 quæ propositio tribus omnibus vicibus,
 nimirum tertia, quinta & sexta Decem-
 bris die fuit prælecta. Postmodum a-
 liud condebatur statutum, vi cujus Pres-
 byteris matrimonium ineundi libertas
 concedebatur. Hæc decreta inferior,
 quem *communem* appellant, Angliæ Se-
 natus re in quinque Sessionibus probe
Hist. Eccles. Tom. XXXIX. U u dis-